

OBC

ORQUESTRA SIMFONICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 26

JORDI SAVALL DIRIGEIX L'OBC

29 I 30 D'ABRIL I 1 DE MAIG DE 2016
SALA 1 PAU CASALS

JORDI SAVALL director

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

PROGRAMA 26

ABRIL - MAIG DE 2016

DIVENDRES 29 20.30h

DISSABTE 30 19h

DIUMENGE 1 11h

Jordi Savall director

1/ JOHANN SEBASTIAN BACH
Eisenach 1685 – Leipzig 1750

Suite per a orquestra Núm. 3 en Re major, BWV 1068 (1729-1731)

[Ouverture] – Air
Gavotte I & II
Bourrée – Gigue

27'

2/ WOLFGANG AMADEUS MOZART
Salzburg 1756 – Viena 1791

Serenade en Re Major, KV239 “Serenata Notturna” (1776)

I. Marcia (Maestoso)
II. Menuetto
III. Rondeau (Allegretto - Adagio - Allegro)

15'

PAUSA

20'

3/ FRANCESCO GEMINIANI
(Luca 1687- Dublín 1762)

Concerto grosso núm. 12, op. 5 sopra La Follia d’Arcangelo Corelli (1726-1727)

12'

4/ GEORG FRIEDRICH HÄNDEL
(Halle 1685 – Londres 1759)

Reials Focs Artificials, HWV 351 (1749)

Ouverture: Adagio – Allegro – Lentement – Allegro
Bourrée
La Paix: Largo alla Siciliana
La Réjouissance: Allegro
Menuet I & II

22'

El temps i la durada del concert són aproximats.

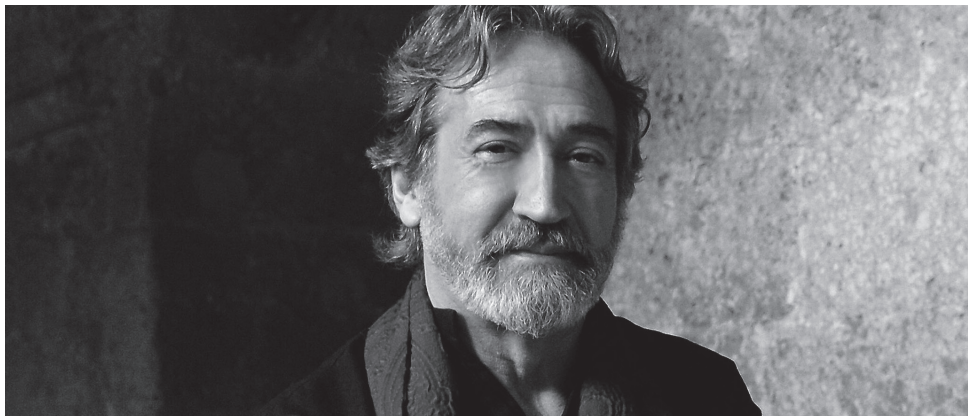
Concert presentat per

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

LA VANGUARDIA

JORDI SAVALL director

Jordi Savall és una de les personalitats musicals més polivalents de la seva generació. Fa més de cinquanta anys que dóna a conèixer al món meravelles musicals abandonades en la foscor de la indiferència i de l'oblit. Dedicat a la recerca d'aquestes músiques antigues, les llegeix i les interpreta amb la seva viola de gamba, o com a director. Les seves activitats com a concertista, pedagog, investigador i creador de nous projectes, tant musicals com culturals, el situen entre els principals artífexs del fenomen de revalorització de la música històrica. És fundador, juntament amb Montserrat Figueras, dels grups musicals Hespèrion XXI (1974), La Capella Reial de Catalunya (1987) i Le Concert des Nations (1989) amb els que explora i crea un univers d'emocions i de bellesa, i les projecta al món i a milions d'amants de la música.

Al llarg de la seva carrera ha enregistrat i editat més de 230 discos de repertoris de música medieval, renaixentista, barroca i del classicisme, amb una especial atenció al patrimoni musical hispànic i mediterrani, que han estat mereixedors de moltes distincions com Midem Awards, International Classical Music Awards i un Grammy Award. Els seus programes de

concert han convertit la música en un instrument de mediació per a l'entesa i la pau entre pobles i cultures diferents i de vegades enfrontades. No en va l'any 2008 Jordi Savall fou nomenat Ambaixador de la Unió Europea pel diàleg intercultural i, juntament amb Montserrat Figueras, varen ser investits "Artistes per la Pau" dins del programa "Ambaixadors de bona voluntat" de la UNESCO.

La seva fecunda carrera musical ha estat mereixedora de les més altes distincions nacionals i internacionals, d'entre les quals cal destacar, el títol de Doctor Honoris Causa de les Universitats d'Evora (Portugal), de Barcelona (Catalunya), de Lovaina (Bèlgica), de Basilea (Suïssa) i d'Utrecht (Països Baixos), la insígnia "Chevalier" de la Legió d'Honor de la República francesa, el Premi Internacional de Música per la Pau del Ministeri de Cultura i Ciència de la Baixa Saxònia, la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya i el prestigiós Premi Léonie Sonning, considerat el premi Nobel de la música. El 2015 va rebre el premi europeu Helena Vaz da Silva. "Jordi Savall posa de manifest una herència cultural comuna infinitament diversa. És un home pel nostre temps" (*The Guardian*, 2011).

TEMPORADA
2016
2017

BENVINGUT A LA GRAN TEMPORADA DE MÚSICA SIMFÒNICA DE BARCELONA

Informa't sobre els abonaments a l'stand que trobaràs al Foyer

30 DE SETEMBRE, 1 I 2 D'OCTUBRE
**KAZUSHI ONO DIRIGEIX
RAKHMANINOV I Txaikovski**
Concert Inaugural

29 I 30 D'OCTUBRE
LOBGESANG DE MENDELSSOHN
La gran cantata romàntica

18, 19 I 20 DE NOVEMBRE
**JEAN-YVES THIBAUDET INTERPRETA
EL CONCERT DE GRIEG**

16, 17 I 18 DE DESEMBRE
THOMAS HAMPSON CANTA MAHLER
La 6a de Xostakóvitx

28 I 29 DE GENER
**GERGIEV DIRIGEIX LA 4a DE
XOSTAKÓVITX**
OBC i Orquestra del Teatre Mariinski

3, 4 I 5 DE FEBRER
**FESTIVAL MOZART:
LES TRES ÚLTIMES SIMFONIES**

10, 11 I 12 DE MARÇ
**ARCADI VOLODOS INTERPRETA
EL 3r DE BEETHOVEN**

12, 13 I 14 DE MAIG
MAX RICHTER: VIVALDI RECOMPOSED
Les 4 estacions

26, 27 I 28 DE MAIG
**KAZUSHI ONO DIRIGEIX LA
SIMFONIA TITÀ DE MAHLER**

www.auditori.cat

L'Auditori és un
consorci de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Principals mitjans
patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

COMENTARI

Pere Albert Balcells

La solemnitat cerimonial händeliana, la potència creadora de Bach, la humorística ambigüitat mozartiana i l'enginy transformador de Corelli i Geminiani prenen cos al programa d'avui en dos dels gèneres clàssics més fecunds: la suite i la variació.

Abans d'instal·lar-se definitivament a Leipzig l'any 1723 com a músic d'església, Bach va treballar durant cinc anys a Köthen com a músic de cort. Allà va escriure una bona part de la seva música profana instrumental: sonates, concerts, suites per a diversos instruments i, també, les quatre suites orquestrals (si bé és probable que la versió final d'aquestes quatre obres es degui a revisions posteriors de l'època de Leipzig). Bach les anomena obertures per les enormes dimensions del moviment inicial, que adopta la forma de l'obertura francesa d'òpera (Lent – Ràpid – Lent). Händel també es va basar en aquest esquema per obrir la seva *Música per als reis focs artificials*. Però si la solemnitat francesa es veu revestida en Händel d'esclat majestuós i trepidació festiva, Bach hi insufla una tracció dinàmica de natura còsmica. Això assoleix la culminació a l'obertura de la *Suite núm. 3*. En contrast vertical amb aquesta obertura, sentim tot seguit la famosíssima *Aria*, una polifònica meditació somniadora en què la melodia es va generant per un intangible procés d'intersubstitució de veus. Les dues *Gavotes* aporten un rictus cerimonial

dialogadament cartesià. I la turbulenta inquietud de la breu *Bourrée* presagia les insondables dimensions de la *Gigue* final, el moviment que podria haver escoltat Beethoven abans d'exclamar: «Bach no s'hauria d'anomenar Bach ('rierol'), sinó Meer ('mar')».

El 27 d'abril de 1749 es va celebrar al Green Park de Londres una cerimònia esclatant, amb un gran espectacle pirotècnic, per festejar la fi de la guerra de successió d'Àustria. La música, encarregada a Händel, havia estat assajada públicament pocs dies abans amb una assistència massiva de 12.000 persones, que van col·lapsar el London Bridge durant tres hores. L'enorme expectació va quedar frustrada a mitges el dia de la cerimònia oficial a causa de la pluja i de l'incendi fortuït d'una part dels decorats. Però aquella música ha arribat a nosaltres com un dels emblemes més indissolublement associats a l'esperit händelià. La majestuositat versallesca de la part lenta de l'obertura i l'entusiàstic esclat «reial» de la part ràpida testimonien l'admiració de Händel per la tradició francesa de Lully i Rameau. Com també ho fa la resta de la suite, amb matisos molt variats que van de la discreta galanteria de la *Bourrée* al gentil registre narratiu i llegendari del primer minuet, passant per l'encís de *La Paix*, gronxada a ritme de siciliana. Amb *La Réjouissance* torna la trepidant explosió pirotècnica de metalls i timbales, que acaben tancant la suite amb la pomposa solemnitat del segon minuet.

Després d'una infància de fantasia, amb gires triomfals per tot Europa com a nen prodigi, Mozart es va trobar atrapat a 20 anys a la seva ciutat natal de

Salzburg sense perspectives de futur. Asfixiat pel provincianisme estètic de l'aristocràcia local, va quedar reduït a la producció per encàrrec d'obres de circumstància. En el conjunt de la seva obra, aquesta és l'anomenada època de la galanteria, basada, entre altres, en el gènere de la serenata simfònica. Aquesta forma, hereva de la suite barroca, consistia en una marxa inicial i una llarga sèrie de set o vuit moviments, alguns d'ells de caràcter concertant. La *Serenata notturna* del gener del 1776, però, constitueix una idiosincràtica singularitat. Només té tres moviments (marxa, minuet i rondó) i una instrumentació partida, com al concerto grosso barroc, en dos grups instrumentals. En aquest cas, un quartet de corda solista (amb contrabaix en lloc de violoncel) i una orquestra de corda reforçada amb timbales. Pel que fa al resultat expressiu, l'obra ens ofereix una colorista mostra de la intangible ambigüitat mozartiana: marcialitat bromista de soldadets de plom, picardia juganera, gracilitat ballable, alta proclama cerimonial i extemporànies irrupcions recitatives d'òpera seria se succeeixen amb una intencionalitat que no li devia resultar gens fàcil de desxifrar a l'avui desconegut destinatari de l'obra.

L'any 1700, Arcangelo Corelli va publicar les seves *Sonates op. 5 per a violí i baix continu*, que amb el temps van esdevenir un patró de referència per al gènere de la sonata barroca. Entre els nombrosos compositors que van seguir aquest model hi ha el seu deixeble Francesco Geminiani, italià establert a Londres que l'any 1726 va transcriure les 12 sonates de Corelli en forma de *concerti grossi* (concerts en què un grup de

solistes destaca sobre l'orquestra). El grup de solistes van ser dos violins (el de la sonata original de Corelli i un segon violí afegit per Geminiani), i la part orquestral va consistir a transcriure per a orquestra el baix continu. L'últim d'aquests concerts no presenta els quatre moviments típics de la sonata, sinó que consisteix en una sèrie de 24 variacions sobre *La follia*, una antiga tonada d'origen portuguès tractada sovint durant el barroc com a base de variacions. La inventiva de Corelli i Geminiani a l'hora de transformar el tema ens ofereix una antologia de recursos rítmics, mètrics i melòdics prou diversa per esquivar el principal problema que presenta una obra com aquesta, és a dir, el sensible perill de la monotonia en una forma concebuda perquè el tema inicial resulti constantment recognoscible.

PRIMERS VIOLINS Manfredo Kraemer*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs **VIOLÉS** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolors Chiralt, assistent / Aitor Llimerà* / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krzysmalski, contrafagot / Daniel Ortuño*, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **PERCUSSIÓ** Roxan Jurkevich, assistent / Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila **ARPA** Magdalena Barrera **CONTINU** José Carlos García-Bernalt* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

www.fnac.es

● **JOHANN SEBASTIAN BACH** *Orchestral Suites Nos. 1-4*
LE CONCERT DES NATIONS . Jordi Savall director
ALIA VOX (2012)

● **WOLFGANG A. MOZART** *Serenade Notturna, eine Kleine Nachtmusik*
LE CONCERT DES NATIONS . Jordi Savall director
ALIA VOX (2006)

● **FRANCESCO GEMINIANI** *La Folia & other Concertos and Sonatas*
PURCELL QUARTET . PURCELL BAND
HELIOS (2007)

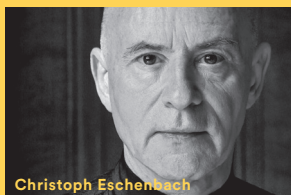
● **GEORG F. HÄNDEL** *Water Music Suites*
LE CONCERT DES NATIONS . Jordi Savall director
ALIA VOX (2008)

15/11/16

20.30 H L'AUDITORI

Cinquena de Mahler

Simfònica de Ràdio Stuttgart
Christoph Eschenbach, director

27/01/17

21.00 H L'AUDITORI

Tristany i Isolda

Simfònica del Teatre Mariinsky
Valery Gergiev, director

20/02/17

20.30 H L'AUDITORI

Simfonia Júpter

Filharmònica Nacional d'Hongria
Zoltán Kocsis, piano i direcció

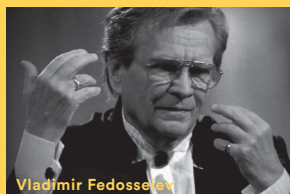

24/04/17

20.30 H L'AUDITORI

El llac dels cignes

Simfònica Txaikovski
Vladimir Fedosseiev, director

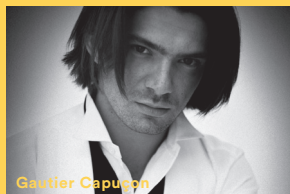

24/05/17

20.30 H L'AUDITORI

La consagració

Simfònica de Ràdio Frankfurt
Andrés Orozco-Estrada, director

Abonaments a preu de 256 €

www.ibercamera.com